

Rod anno 1996 (foto : Franky Bruneel)

allerlei nieuwe mensen om me heen. Maar je hebt gelijk. Het bracht de band een gans eind verder en op dat ogenblik begonnen we nog maar eens opnieuw te toeren. Dat alles bracht een pak nieuwe fans bij.

Hoe voelt het nu, de dag van vandaag, om één van Amerika's major-acts van de bluesmuziek te zijn ?

Dat geeft me een enorm warm gevoel. Daar ben ik heel gelukkig om. Ik heb 30 jaar gespeeld in moeilijke omstandigheden. Het was hard voor een blanke muzikant die traditionele blues speelde, geen rockblues maar traditionele blues. Je mag dan nog zo goed zijn en door collega's de hoogte ingeprezen worden ; de hardste noot om te kraken is het publiek overtuigen. De mensen moeten naar je toe komen. Ze moeten je willen zien en horen. Ik kan je verzekeren dat het verdomd niet evident is om het level te bereiken waar wij nu staan.

Je sprak daarnet de term "rockblues" uit. Hoe sta je zelf tegenover dat fenomeen ? Hoe denk jij over al die blanke muzikanten die loeiharde rock spelen doch in het bluesmilieu actief zijn en hun muziek zelfs als blues proberen te slijten ...

Verschrikkelijk !! Ik geef geen zier om wát ze spelen zolang ze het maar geen blues noemen. Een onwetend publiek gelooft hen dan op de koop toe nog en denkt blues te horen maar dat is het helemaal niet. Er komen soms mensen naar me toe die zeggen : "Hé man, wat speel jij ? We houden ervan maar wat is het ?". Dan kan ik alleen maar antwoorden : "Dit is blues" !

De muzikanten die jouw persoonlijke beste vrienden waren, waren allen zwarten. Denken we maar aan George, Shakey Jake en Johnny Dyer. Ben jij dan ook de mening toegedaan dat blues zwarte muziek is ?

Eh ... (aarzelend) ...Nee. Zal ik je eens wat vertellen. De enigen die tot op heden kritiek hebben geleverd op onze muziek, waren blanken. Ik heb al zo vaak in zwarte clubs gespeeld en zowel door zwarte muzikanten als door een zwart publiek werd ik aanvaard. Als ik moeilijkheden ervaar, dan is dat uitsluitend wanneer ik voor blanken speel. Blanken luisteren teveel met hun ogen in plaats van met hun oren.

Peewee Crayton & Rod (1973)
(foto uit het archief van Rod Piazza)

In een periode van pakweg 15 jaar kenden The Mighty Flyers nog maar een 2-tal personeelwissels en sommige leden, ik denk vooral aan Bill Stuve, zaten ook al bij de originele bezetting. Wat is het geheim om zo'n sterke band zo lang bijeen te houden ?

Het geheim is dat iedereen in de band de kans moet krijgen om z'n eigen ding te doen, zichzelf uit te drukken. Ik denk dat ik dat van George Smith heb geleerd. Wanneer iemand op het podium de behoefte heeft om iets te zeggen tegen het publiek of om zich op één of andere manier te uiten, dan moet dat kunnen. Een bandleider mag niet zomaar een soort essentie rond zichzelf creëren. Een groep bestaat uit mensen die stuk voor stuk voor zichzelf willen opkomen. Je moet de mensen de kans geven om zich te ontplooiën en om hen te laten doen wat ze het beste kunnen. Zo hou je ze gemotiveerd.

Waarom verlieten Alex Shultz en Jimi Bott de band ?

Jimi had geld nodig omdat hij net een huis had gekocht. Hij kreeg de kans om bij een band te drummen die wat meer geld verdiende en daar gaf hij de voorkeur aan. Na meer dan 10 jaar verliet hij me dus voor The Fabulous Thunderbirds. Alex daartegenover heeft al het geld van de wereld. Die kerel is een miljonair en hij wou het gewoon wat rustiger aan doen. Hij wou niet meer zo intensief werken want om den brode hoefde dat eigenlijk niet meer.

Op dit ogenblik komt Rick Holmstrom, de nieuwe gitarist, er gezellig bijzitten. Ik schuif hem de editie van onze Blueskrant onder de neus, waarvan Johnny Dyer op de cover prijkte (n° 9). Meteen is het ijs gebroken en ik pols even naar Rick's ervaring als kersverse Mighty Flyer ...

Rick Holmstrom : "Dit opent tal van nieuwe perspectieven voor me. Het is zoals Rod net zei : iedereen in de groep krijgt de kans om gedurende een concert eventjes de rol van bandleider te mogen spelen. Bovendien werd ik door alle groepsleden uitermate warm onthaald. Ik voel me goed bij deze groep. Thuis, in L.A., speel ik echter nog vaak met Johnny en we blijven uiteraard goeie vrienden..."